

عنوان مقاله:

تأثیرگذاری تدریس دانشجویان مقطع دکترای تخصصی در گروه آموزشی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی تبریز

محل انتشار:

فصلنامه توسعه آموزش جندی شاپور، دوره 7، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرید غریبی - دانشجوی دکترای تخصصی مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

جعفرصادق تبریزی - دکترای تخصصی مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، مرکز تحقیقات مدیریت خدمات بهداشتی درمانی (NPMC)، عضو هیات علمی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

بهنام امینی دغلیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

یوسف پاشائی اصل - کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، کارشناس ستاد مرکزی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه استفاده از روش های آموزشی که بتواند مشارکت دانشجویان را در فرایند یادگیری تقویت نماید مورد توجه جدی است. لذا پژوهش حاضر در صدد بررسی مزایای تدریس دانشجویان دکترای مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی به عنوان یکی از روشهای مشارکتی در یادگیری می باشد. این مطالعه از نوع مقطعی-تحلیلی می باشد که به صورت تمام شماری و با مشارکت ۱۰۷ نفر از دانشجویان مقطع کارشناسی با استفاده از پرسش نامه محقق ساخته به انجام رسید. جهت بررسی و تأیید روایی محتوایی پرسش نامه، شاخص CVI و CVR به ترتیب برابر ۸۹ و ۹۱ درصد به-دست آمد و همسانی درونی (پایایی) پرسش نامه بر اساس یک مطالعه مقدماتی و با اخذ نمره ۸۸/۰ برای آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. نتایج به دست آمده به صورت فراوانی (درصد) برای متغیرهای کیفی و میانگین (انحراف معیار) برای متغیرهای کمی گزارش گردید و معنا داری تفاوت امتیازات کسب شده در حیطه ها و ورودی های مختلف تحصیلی بررسی شد. یافته های مطالعه حاکی از آن است که دانشجویان آموزش گیرنده دارای دیدگاه مثبتی در رابطه با تدریس دانشجویان مقطع دکترای مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی هستند چرا که ۵۴ درصد آنان از این سبک آموزشی رضایت بالایی دارند و میزان رضایت سایر دانشجویان نیز غالباً در حد متوسط قرار دارد. امتیاز کلی کسب شده توسط حیطه های مورد بررسی بر اساس مجموع پاسخ های داده شده به حیطه مشاوره پایان نامه، تدریس در کارآموزی و تدریس نظری در کلاس به ترتیب برابر ۵۳/۱۰۸، ۸۷/۹۹ و ۵۷/۹۴ می باشد که این امر نشان می دهد که این شیوه آموزشی دارای بیشترین مزایا کسب شده در حیطه مشاوره پایان نامه و کمترین مزایا در حیطه تدریس نظری می باشد. همچنین این سبک آموزشی تنها در حیطه تدریس کارآموزی توانسته است در طول زمان خود را ارتقاء دهد ($P < 0.05$) و تغییرات مثبت چندانی در سایر حیطه ها مشاهده نشده است ($P > 0.05$). به طور کلی نتایج بررسی ها حاکی از آن است که دانشجویان مورد مطالعه از اجرای این سیستم رضایت بالایی دارند و مزایای آن را در حد مطلوب ارزیابی می کنند.

کلمات کلیدی:

تدریس همتایان، مزایا، آموزش پزشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1553534>

